

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Estély a „láthatatlan vendég”
javára*

Forrás:

A Nép

Bp.
(Hely)

1921. XII
(Idő) 31

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy *361.73*

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Estély a „láthatatlan vendég” javára

Huszár Károly meghívója a nyomorgó ezrek javára — Estély lesz az Országház kupolacsarnokában — Belépődíj legalább 10.000 korona

— A NÉP munkatársától —

Huszár Károly interpellációja a budapesti nyomorról mély nyomokat szántott az egész közvéleményben. Bátran el lehet mondani, hogy régen nem hallottunk ilyen mély, emberi érzésekkel átszőtt beszédet, mint amelyet Huszár mondott s amilyen felettül elhangzott *Bernolák* Nándor dr. miniszter ajkáról. A 2800 hiteles éhező budapesti család katasztere kortörténelmi dokumentum marad, de hosszú időnkig emlékezetes lesz Huszár beszédének ama tendenciája is, hogy éppen a Szilveszter éjszakai dozsölés

egyszerű vacsorákat rendeztek, de minden meghívott mellett ott volt egy üres teríték, a láthatatlan vendégnek, az éhező embernek terítéke, amelyért a meghívottnak nagyobb összeget kellett lefizetnie. Huszár Károly nem az az ember, aki sokat habozik, egyszerűen megvalósítja az amerikai jótékonyágnak ezt a formáját és erről szól az alábbi meghívója, amelyet a siker teljes reményében közlünk a következőkben:

MEGHÍVÓ

„A láthatatlan vendég”
szerefeteséjére

Január 27-én lesz az Országházban

«2800 inséges magyar család érdekében fordulok a magyar társadalomhoz azzal a könyörgő kéréssel, hogy ennek a tízezer főnyi ártatlanul szenvedő embernek, özvegynek, betegnek, rokkantnak munkaképtelennek, öregnek, tüdőbésznek, bénának és vagnak azonnali megsegítésére nyissa meg szívét és erszényét. Az éhség és nyomor nem ismer fele-

kezeti és osztálybeli különbségeket. Az igazi szeretet nem néz származás, meggyőződés és rang után. *Egyetlen embernek sem szabad éhenhalni, egyetlen gyermeknek sem szabad elpusztulni, egyetlen magyar családnak sem szabad tönkremenni* csupán azért, mert akik segíthetnének, a jótékonyágnak feltételeket szabnak. Irgalmas szamaritánus lélekre van szükség, amely a hétköznapi cselekedetek fölül tud emelkedni. Fogjon össze újra a magyar társadalom a cselekvő szeretet áldozatkész tüzeiben.

A cél érdekében tisztelettel meghívom az egész magyar társadalmat 1922. évi január hó 27-én, péntek estére az Országház kupolatermében «A láthatatlan vendég» szeretet estéjére.

Mindenkit elvárunk, akinek módjában áll segíteni, de senkinek se fogunk küldeni egyéni meghívót. Belépőjegyet mindenki kaphat a parlamentben, aki legalább tízezer koronát vagy ennél nagyobb összeget küld postán az Országházba «A láthatatlan vendég» javára. Aki gyorsan ad, kétszer ad! Legyen egyszer boldog új esztendőjük a nyomorgóknak is!

Huszár Károly

Az új gazdagok mosakodnak

Huszár Károly interpellációja alkalmából a Pesti Napló jónak látja a «kurzus» jótékonyági munkája felett szemlét tartani s mi sem természetesebb, minthogy a liberalizmus multban elrekedt rendszerének dicőségén andalog. Azt írja, hogy a keresz-

tény kormányrendszerek szétzüllesztették a derék liberalizmus segítőszervezeteit. *Csülléry* Andrást, *Benárd* Agostont és *Bernolák* Nándort vádolja meg ezzel és olyanokat ír, hogy ma azért van Budapesten általános nyomor, mert nem működhetnek *Bárczy* István népjóléti szervezetei. Mondanunk sem kell, hogy ez a hajaszálánál fogva előráncigált okoskodás csak jámbor kísérlet akar lenni arra, hogy igazolja a *Levitzlett* *Bárczy*-rendszer ugynevezett jótékonyági működését, amely főképpen a *Galiciából Budapestre beszállított hű- és élelvtársak támogatásában* merült ki.

Mindenki jól emlékezhetik még, hogy a háboru alatt a hitsorsos sajtó naponta közölt terjedelmes kimutatásokat a galiciaiak segítéséről, akik, szegények, az összeharácsolt földi javak mellett nem vetették meg a főváros keresztény népétől besöpört koronákat sem. Természetes, hogy akkor még nem haltak éhen az emberek, mert a cukorbaró még nem csinált forradalmat és még nem züllesztették a teljes szabadkőművesek a magyarságnak egész állami és társadalmi életét. De most, amikor az ő bűneik miatt éheznek az emberek, magas paripára ülnek és számon kérik az emberek nyomorát. Eszünk ágába se jut megvédelmezni akár *Csülléryt*, akár *Benárdot*, akár *Bernolákot* az ilyen mondvacsinált vádak ellen, mert erre nincs szükségük, de azt még sem lehet szó nélkül hagyni, amely a népjóléti miniszterek szociális munkáját «kurzus rendszerre» és szétzüllesztésnek nevezni merészei.

Hogy egyebet ne mondjunk: egyetlen szó sem igaz abból, hogy *Benárd* szétzüllesztette volna a munkásbiztosítót. Ellenkezéleg egy teljesen szétzüllesztett, bolsevik agitátor-tenyésztő intézményt hozott rendbe, amely *deficittel* és *restanciákkal* dolgozott és most

gok egyáltalán semmi közösséget nem éreznek a szenvedő, nyomorgó magyar néppel, ők a nyomorból is vámot szednek. Ez az igazi diagnózis annak a betegségnek, amivel a tegnapi nemzetgyűlés is foglalkozott. Ez az igazi rákfene a nemzet testén.

A nyomorenyhítő akcióval kapcsolatban Huszár Károly a következőket mondta munkatársunknak:

— Ma tettem közzé a kiáltványt, amelyben a nyomor enyhítése érdekében adakozásra szólítom fel a társadalom tehető rétegeit. Parlamenti beszédem hatása máris mutatkozik és az akció legalább az előjelekből ítélve, sikeresnek ígérkezik és remény van rá, hogy jelentős összegeket fogunk összegyűjteni a szenvedők könnyeinek letörésére. Már e pár nap alatt is igen jelentős adományokat kaptam és itt a Házban is többen kerestek fel, akik ékszerüket, gyűrűiket adták nekem oda.

— Voltak, akik fülbevalóikat, nyakláncokat és egyéb értéktárgyakat adtak az akció részére, amelyek értékéből szintén szép összeg fog kikerülni. Kaptam egy levelet, amelyben száz szegény gyermek fehérművel való ellátását vállalja el egy vállalkozó. Egy másik levél írója pedig azt ígéri, hogy kosztot ad szegény gyermekeknek vagy pedig teljes ellátásra magához fogad arra érdemes szegény gyermekeket. Ugy, hogy a jelekből azt látom, hogy megmozdult az emberek szíve és nem apadt ki még abból a jóság forrása. Bizok abban, hogy Szilveszter és újév napján hatalmas összeggel fog gyarapodni az az alap, amellyel hozzáfoghatunk a nyomor enyhítéséhez és egy nagyobb szabású akciót kezdhetünk.

milliók megtakarításai vannak, új beruakozásokat lehetett, s amelyben Benárd idején a fegyelem és a rend helyreállott napok gloriájában. Teljesen kirabolt és szétzillesztett körházakat hozott rendbe az adott lehetőségek szerint. Ne tessék tehát nekünk azonnal jönni, hogy itt szétzillesztés történt, mert legfeljebb az a kétezer agitátor züllött szét, akiket a munkásbiztosítóból pártatlan és igazságos juri ítélete alapján, kellett éppen a népjólét érdekében elkergetni

Egyenesen kacagásra gerjesztő dolog, hogy a szervezett jótékonyt azok a liberálisok merészezik emlegetni, akik az egész ország gazdasági életét egyetlen faj javára szervezték. Üldözés, pártszempont. Telekezeti jelszavak nem most uralkodnak, hanem abban a rendszerben, amely hallgatagon, leplezve, kéz kezet mos elve alapján a faji összetartás irántos szőcséssel nyomott el mindent, ami nem az ő érdekkörébe tartozott. A kurzusa alatt egyetlen fityingot sem tagadtak meg attól, aki valóban nyomorban volt. De hogy a másik oldalon igenis telekezeti kérdést csináltak a társadalmi jótékonyt, annak véres bizonyossága az a nyomorkataszter, amelyet Huszár Károly a nemzetgyűlés elé terjesztett.

Nem, tisztelt liberális sajtó, a múlt bűneit, hitványságait nem igazolja a jelen rágalmozása és tendenciózus megvilágítása. Az a társadalmi osztály, amelyben leginkább volt kifejlődve a közérdek iránt való kötelezettség és felelősség érzete, elpusztult s helyébe lépett a forradalmak dözsölő és lakmározó falánk hada, amelyet semmiféle szószátyárkodással megmenteni nem lehet. Az új gazdagok nem érzik azt, hogy a vagyon nemcsak jogokkal jár, hanem kötelességekkel is.

Az új lipótvárosi és terézvárosi gazda-